

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2010 r. — Gasp SA granen & producten przeciwko Komisji**(Sprawa T-437/10)**

(2010/C 317/76)

Język postępowania: niderlandzki

Strony*Strona skarżąca:* Gasp SA granen & producten (Zoersel, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci C. Ronse i A. Hansebout)*Strona pozwana:* Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską**Żądania strony skarżącej**

Skarżąca wnosi o stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Unii Europejskiej i nakazanie jej naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą, w szczególności zapłaty kwoty 295 690,43 EUR wraz z belgijskimi odsetkami ustawowymi od chwili, w której uiszcza dane należności przywozowe, i nakazanie Unii zapłaty tymczasowej kwoty 30 000 EUR wraz z belgijskimi odsetkami ustawowymi za pozostałą poniesioną przez nią szkodę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca domaga się naprawienia szkody, którą zgodnie z jej wyjaśnieniami poniosła w wyniku tego, że Komisja Europejska przy ustalaniu należności przywozowych od pszenicy twardej, a mianowicie w ramach rozporządzenia Komisji (WE) nr 919/2009 z dnia 1 października 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 915/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 października 2009 r. (Dz.U. L 259, s. 5), dopuściła się bezprawnych działań i przyjęła za podstawę błędne ceny rynkowe i ceny frachtu.

W uzasadnieniu skargi odszkodowawczej skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 4 rozporządzenia nr 1249/96⁽¹⁾ i jej ogólny obowiązek dochowania staranności w ten sposób, że dokonując wymiaru i obliczenia należności przywozowych przyjęła za podstawę błędne ceny rynkowe i koszty frachtu.

Zdaniem skarżącej naruszenie art. 4 rozporządzenia nr 1249/96 jest wystarczająco istotne, gdyż Komisja nie dysponowała zakresem uznania przy przyjęciu rozporządzenia nr 919/2009. Poza tym samo naruszenie obowiązku staranności również stanowi wystarczająco istotne naruszenie.

W końcu skarżąca twierdzi, że jej szkoda powstała w wyniku bezprawnie pobranej i błędnie naliczonej należności, której

dokładna kwota wynika z przedłożonego przez nią dowodu. Poza tym jej szkoda powstała z powodu czasu, który musiała poświęcić tej sprawie, i kosztów adwokackich, które musiała ponieść.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 (Dz.U. L 161, s. 125).

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2010 r. — Forgital Italy przeciwko Radzie**(Sprawa T-438/10)**

(2010/C 317/77)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Forgital Italy SpA (Velo d'Astico, Włochy) (przedstawiciele: V. Turinetti di Priero i R. Mastroianni, avvocati)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania strony skarżącej**

Skarżąca zwraca się do Sądu z wnioskiem o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 566/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1255/96 zawieszające czasowo cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty przemysłowe, rolne i rybne, ze szczególnym wskazaniem na art. 1 ust. 1 i załącznik w zakresie w jakim zmienia opis kodu CN 8108 20 00 tego rozporządzenia,

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżącą w niniejszej sprawie jest spółka z siedzibą we Włoszech, która specjalizuje się w obróbce metalu. Wniosła ona skargę na rozporządzenie nr 566/2010 — zmieniające obowiązujące przepisy dotyczące czasowego zawieszenia cła autonomicznych we Wspólnej Taryfie Celnej — w zakresie w jakim jedna z wprowadzonych zmian dotyczy kodu CN 8108 20 00, TARIC 20, którego brzmienie jest następujące: „Nieoczyszczone wlewki ze stopienia tytanu i stopów tytanu, o średnicy nie większej niż 380 mm”